

kommer mig, at den Frihed, som i saa Henseende er den rette, noget er overstreden af den Tale, som fibst fatte sig, da han forleden Dag holdt et meget langt Foredrag mod Frihandelen, som han tog Anledning til, saavidt jeg forstod, af et Par enkelte sporadiske Bemærkninger fra Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det er ganske sandt, jeg kan gjerne indrømme ham det, at saaledes som disse Bemærkninger falder fra den nævnte Rigsdagsmand, forekom de ogsaa mig idetmindste i den Form, under hvilke de fremkom, at være noget uklare; men jeg skal naturligtvis ingenlunde gaæ ind paa egentlig at debattere dette Spørgsmaal, da det, som sagt, forekommer mig at høre andetsteds hen; jeg skal blot i Anledning af det store Foredrag, vi hørte, tillade mig at reservere, at jeg anseer de Hovedprinciper, som den ærede Rigsdagsmand, til hvem jeg sigter, nemlig Folketingsmanden for Rjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad) udtalte, for i det Hele taget at være aldeles fejlagtige. Derimod skal jeg gjerne indrømme ham, at enkelte af de Bemærkninger, han fremførte — idet han syntes i Et og Alt at ville identificere Frihandelen med det Forslag, der er fremkommet fra Frihandelsforeningen her i Landet — kunne være meget rigtige, vel ikke ligeoverfor Frihandelsprincippet, men ligeoverfor Forslaget; jeg er ingenlunde i Enkeltheden enig med det Toldlovsforslag, som saaledes er fremkommen, og jeg maa derfor ogsaa reservere mig dette. Hermed skal jeg lade dette Spørgsmaal hvile, da jeg som sagt mener, at det maa forbeholdes til en anden Tid og paa et andet Sted at udtale sig derom.

Hvad derimod de egentlige finantzielle Spørgsmaal angaaer, som her ere berørte, da vedrøre de jo vistnok for Endeel enkelte Smaaposter, som maaskee bedst kunne hvile til 2den Behandling, men de have dog ogsaa omhandlet nogle større og vigtigere Poster. For mig har ikke destomindre den Forhandling, der her er ført, ganske oprigtigt været noget utilfredsstillende, fordi det forekommer mig, at de Bemærkninger, der ere faldne, idetmindste som de ere fremkomne, noget have lidt af ikke at være baserede paa en mere almindelig finantziel Betragtning, været grundede paa en bestemt An-

skuelse om hele vor finantzielle Stilling. Enkelte af disse Betragtninger ere nærmest gaaede i Retning af, at Alt var saa galt, som det kunde være, og at vi derfor nu maatte gribe til de meest fortvivlede Midler; andre Bemærkninger forekom mig at have lydt saaledes, som om der i Grunden aldeles Intet var ivæien. Jeg kan meget godt forstaae, at man ikke her vidtløftig vil discutere vor almindelige finantzielle Tilstand, jeg kan forstaae det, navnlig fordi hele vor Tilstand er saa svævende, at det, naturligen vil være yderst vanskeligt, jeg havde nær sagt umuligt med nogen absolut Bestemthed at fremsætte, hvorledes vor finantzielle Stilling er; men det har dog stillet sig for mig som en Fordring, der billig kunde gjøres til mig, at jeg, førend jeg gik til denne finantzielle Behandling, idetmindste hos mig selv maatte danne mig en, paa alle foreliggende Data begrundet aldeles bestemt Mening, endog tildeels udtrykt i Tal, som en saadan altid maa være for at betyde Noget, om vor hele finantzielle Stilling. Jeg har da faaet ud som et Hovedresultat, der heller ikke vil vække nogenjomhelst Tvivl her i Thinget, at vor finantzielle Stilling i det Hele er, hvad man maa kalde temmelig alvorlig, men at den paa den anden Side dog heller ikke er saa fortviolet, som enkelte Medlemmer i denne Forhandling have antydnet. Enkelte Forslag, der her ere gjorte, synes nemlig at gaæ ud fra, at Stillingen skulde være i den Grad absolut uslykkelig, at man var nødt til at gribe til ligefrem fortvivlede Midler for at komme ud deraf. Naar jeg her tillader mig at sige „fortvivlede Midler," saa mener jeg derved naturligtvis ingenlunde Midler, som i mindste Maade kunde eller burde svække vor Credit — det er min fulde Overbeviisning, at vi hverken i Dieblisset eller, om vi endog kom langt yderligere i Underbalance, skulde have naaet et saadant Punkt, at der fra nogen Side vilde blive Tale om at gribe til Nogetsomhelst, der blot i mindste Maade kunde tænkes at svække vor med Rette gode Credit — men jeg kalder det fortvivlede Midler, naar man f. Ex. her har antydnet, for at jeg skal samle det i et enkelt Udtryk, at vi nu skulde være i en finantziel Stilling, hvor vi